

T.T.B. ÖRGÜTLENMESİ VE DIŞ HEKİMLERİ

İzmir Tabip Odası

Ağız - Diş Sağlığı Çalışma Gurubu

6023 Sayılı yasaya bağlı olarak aynı çatı altında bulunan hekim ve dişhekimleri, bu güne dek kardeş meslek gurupları olarak ortak amaçlara yönelik omuz omuza savaşımlar vermişlerdir. Özelde tüm hekimlerin özlük, ekonomik, demokratik sorunlarından giderek, Türkiye sağlık sorunlarına ve türkiyede demokratik hak ve özgürlüklerin sağlanma çabasına kadar birlikte uğraş veren bu meslek gurupları arasındaki beraberlik ve dayanışmanın en üst düzeyde sürmesi zorunludur.

T.T.B. Çatısı altında toplanan diş hekimlerinin, hekimlerle birlikte çözümleyecekleri pek çok sorunun yanısıra salt diş hekimlerini ilgilendiren öznel ve önemli bazı sorunların varlığını da yadsıyamıyoruz.

Yadsıyamadığımız bir nokta daha varki, o da T.T.B.'nin diş hekimlerinin sorunları konusunda yetersiz kalışıdır. Doğal olarak bu yetersizlikten salt yönetici arkadaşlarımızı sorumlu tutmuyoruz. Bizler dişhekimleri olarak getirdiğimiz bu eleştirinin yanısıra, özeleştirimizi de yapmalıyız. Gerçek olan şudur ki, şimdiye kadar dişhekimleri odaları düzeyindeki çalışmalara aktif olarak katılamamış ve sorunlarını yansıtamamıştır. Merkez konseyi kongrelerindeki çıkışlar ise çoğunlukla tabana yansımayan, bireysel ve zaman zaman meslek şövenizmi ağır basan çıkışlar, parlamalar şeklinde olmuştur. Birlik içinde dişhekimlerinin özgün sorunlarının çözülmemesi, yurdun pekçok yerinde diş hekimlerini ayrı örgütlenme noktasına itmiştir. Bu ayrı örgütlenmeler, bazı yerlerde odalardaki ilerici, demokrat yapıyı çekemeyen gerici muhalefetin örgütlenme odakları olarak da kullanılmak istenmektedir.

Bizler, ilerici, yurtsever diş hekimleri dernek yapısı içindeki bu ayrı örgütlenmelerin doğru örgütlenme biçimi olmadığına inanıyoruz. Tüm sağlık emekçilerinin işyeri-işkolu esasına dayalı örgütlenmelerinin söz konusu edildiği, hekiminden aşçısına, hastabakıcısına kadar tüm sağlık emekçilerinin aynı çatı altında birleşmelerinin gündemde olduğu, güçleri bölmenin değil birleştirmenin yaşamsal önem kazandığı günümüzde diş hekimlerinin ne şekilde olursa olsun ayrı örgütlenmeyi öne almaları, Ülkemizdeki hekimlerin, dişhekimlerinin ekonomik demokratik sorunlarının çözümünü zorlaştıracak, sağlık so-

runlarına ve bağımsızlık, demokrasi, barış savaşımına yapılacak katkıyı sınırlandıracaktır.

Bütün bu söylediklerimizden, var olan derneklerde ilerici, demokrat arkadaşlarımızın çalışmalarını istemediğimiz anlamı çıkartılmamalıdır. Ancak bu arkadaşlarımız çalışmalarını mutlaka odalardaki çalışmalar ile bütünleştirmeli, asıl örgütlenme yerimizin tabip odaları ve T.B.B. olduğunu gözden irak tutmamalıdır.

Yapılacak iş oda çalışmaları içinde dış hekimlerinin sorunlarına daha aktif bir yaklaşımı gerçekleştirmek ve ayrı örgütlenmeyi körükleyen nedenleri ortadan kaldırmaktır. Bu çalışmalar sırasında dişhekimlerinin ayrı eğitim birimlerinde yetişmelerinden, mesleğin özelliklerinden ve çalışma koşullarından kaynaklanan bir takım sorunların, bu meslek gurubuna ve mesleğin sorunlarına daha ayrıcalıklı ve ağırlıklı yaklaşımı dayattığını gözden uzak tutmamamız gerekir.

DIŞHEKİMLİĞİ EĞİTİMİNİN SAĞLIK EĞİTİMİ İÇİNDEKİ YERİ NEDİR?

Dişhekimlerinin, tıp fak. mezunu hekimlerle tabip odası çatısı altında yeterince kaynaşamamaları, bazı yanlışlıkların ve eksikliklerin de ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Her iki meslek gurubunda sorunların bir bütün olarak ele alınamaması sonucu ortaya çıkan eksikliklerin bir örneğini tıp eğitimi alanında görüyoruz.

Günümüzde tıp eğitimi konusu ve tıp eğitimindeki sorunlar enine boyuna tartışılıyor. Bu sorunları dile getirenler çoğunlukla tıp fakültelerindeki eğitimi kendilerine konu ediniyorlar. Sağlık alanında hayati olmasada önemli bir yeri olan diş hekimliğinin sağlık eğitimindeki yeri doğrusu ile, yanlışı ile tartışmaların dışında kalıyor. Aynı durumun tersini, dişhekimliğinin eğitim ve uygulama sorunları için getirmekte olanaklı. Özetle öğrenimden başlayarak uygulama alanına uzanan çizgide dişhekimliği ve tıp ayrı ayrı değerlendiriliyor.

Bu gün için bizler somut öneri ve istemlerle gelemiyoruz. Ancak aklımıza takılan bazı soruların süreç içinde cevaplandırılmasını, bu konuda çözümler getirilmesini öneriyoruz. Diş hekimliği öğrenimi ile ilgili olarak bu soruları şöyle sıralamak olanaklı :

- 1 — Dişhekimleri için ayrı fakültelerin varlığı gerçekten gerekli midir?
- 2 — Gerekli ise eğitim süreleri ve eğitimin içeriği bugünkü düzeyinde mi kalmalıdır?
- 3 — Eğitimin süresi azaltılıp kapsamı daraltıldığında belirli dallarda uzmanlıkların konmasına gerek var mıdır?

- 4 — Yoksa tıp fakültesi öğrencilerine en genel diş hekimliği bilgileri verilip bu bilgiler yüksek lisans düzeyinde mi geliştirilip pekiştirilmelidir.
- 5 — Ya da tıp fakültelerinde belli bir sınıfa gelen öğrenciler klinik sınıfların belli bir yerinde dişhekimliği ağırlıklı eğitimi görmelidirler?
- 6 — Diş hekimliği Öğreniminde yardımcı sağlık personelinin (Protez teknisyenleri) yeri ne olmalıdır.

Bizler, bu sorular üzerinde düşünüp bir seçim yapmış değiliz. Amacımız bu konularda bir tartışma ortamının yaratılması, dişhekimlerinin ülke gerçeklerine uygun konumlarının doğmasıdır.

SOSYALİZASYON UYGULAMASINDA DIŞ HEKİMLERİ

İki kardeş meslek gurubu arasındaki kopuklardan bir diğeri de sosyalizasyon uygulamasında ortaya çıkıyor. İlk basamak sağlık hizmetlerinde ve diğer sağlık birimlerinde diş hekimlerinin yeri nedir? Koruyucu sağlık hizmetlerine dişhekimlerinin katkısı nasıl olacaktır? Ülkemiz şartlarında kentsel ve kırsal yörelerde diş hekimi başına düşen nüfus ne olmalıdır? Soruları çoğaltmak olası.

Bütün bu soruların cevaplandırılması, eğitim ve uygulama arasındaki uyumun sağlanması bu konularda uzmanlaşmış kişilerin çalışmaları ile gerçekleşebilir. Çeşitli konularda araştırmalar ve incelemeler yapan toplum sağlığı kürsüleri bu konuda da gerekli araştırmaları yapmak ve bunun içinde kadroları arasında diş hekimlerine yer vermek zorundadır.

SONUÇ

Türkiye halkının geneldeki bağımsızlık demokrasi ve barış savaşımına katkısını arttırmak, özel olarak da sağlık sorunlarına daha aktif, daha güçlü yaklaşabilmek tüm sağlık emekçilerinin tek çatı altındaki birliğini gerektirir.

Böylesi bir birliğin sağlanmağa çalışıldığı bir ortamda dişhekimlerinin Tabip odaları ve Türk Tabipleri Birliği dışında ayrı örgütlenme istemleri onaylanamaz.

Tabip odaları içinde de sorunlara yaklaşırken konuları tüm boyutları ile düşünmek, özellikle eğitim ve sağlık örgütlenmesi sırasında hekim-dişhekimliği ikilemini ortadan kaldırmak gereklidir.